

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00321 / 3.10.2016 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
	Opera suspicionată (OS) Opera autentică (OA)
OS	<p>Suspicious work</p> <p>KÖVESI, Laura Codruța. Combaterea crimei organizate prin dispoziții de drept penal. Teză de doctorat. Timișoara: Universitatea de vest. 2011.</p> <p>Notă: <u>Conducător științific:</u> Prof.dr.PAȘCA Viorel. <u>Comisia de doctorat:</u> Nu se cunoaște.</p> <p>Notă: Plagiat semnalat în „ * * *. Dr Codruța Kovesi, precursoarea lui Mang. 25.05.2012. Disponibil la: www.militiaspirituala.ro/investigatii/documente-inedite/detalii.html. Ultima accesare: 3 mai 2016.</p>
OA	<p>HEDEȘIU, Emil. Crima organizată transfrontalieră - sursă de risc cu implicații asupra securității naționale a României. In: Constantin MOȘTOFLEI (coordonator) <i>Surse de instabilitate la nivel global și regional. Implicații pentru România</i>. București: Editura Universității Naționale de Apărare. 2004.</p>
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.031:23 – p.033:00	p.120:01 – p.122:00.
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	☐
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	☐
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☐
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	☐
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	☐

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiante sau suspionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelăuirii nu este de natură să evite punerea în discuție a suspecțiunii de plagiat.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conducță, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

**UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE APĂRARE
Centrul de Studii Strategice de Apărare și Securitate**

**SURSE DE INSTABILITATE
LA NIVEL GLOBAL ȘI REGIONAL.
IMPLICAȚII PENTRU ROMÂNIA**

A IV-a Sesiune anuală de comunicări științifice,
București, 25 noiembrie 2004

**EDITURA UNIVERSITĂȚII NAȚIONALE DE APĂRARE,
București, 2004**

COORDONATOR:
CSI dr. Constantin MOȘTOFLEI

CIP

REFERENȚI ȘTIINȚIFICI

CSI dr. Nicolae DOLGHIN
CSI dr. Gheorghe VĂDUVA
CSI dr. Grigore ALEXANDRESCU
CSII dr. Petre DUȚU
CS Vasile POPA

Toate drepturile rezervate Universității Naționale de Apărare

Răspunderea pentru conținutul lucrării
revine Centrului de Studii Strategice de Apărare și Securitate

CRIMA ORGANIZATĂ TRANSFRONTALIERĂ - SURSĂ DE RISC CU IMPLICAȚII ASUPRA SECURITĂȚII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

*Colonel lector univ. drd. Emil HEDEȘIU
Serviciul Român de Informații*

Crima organizată transfrontalieră – privită drept totalitatea infracțiunilor săvârșite pe teritoriile mai multor state, într-o anumită perioadă de timp, ca rezultat al acțiunilor planificate ale unui ansamblu de persoane reunite în mod stabil, ce își repartizează și coordonează însărcinările, pe baza preocupării comune de a obține profit – este un fenomen rezidual al procesului de globalizare, cuplat cu acesta, datorită unor similitudini, dar individualizat ferm și plasat în extrema ilegalității prin scopurile acțiunilor, mijloacelor și metodelor sale specifice. Legătura dintre crima organizată transfrontalieră și procesul globalizării rezultă din dualismul globalizării – într-o situație, ceea ce este pozitiv în acțiune și efect pentru unul, este în același timp negativ pentru altul. Dualitatea, alături de mobilitate și glocalizare sunt trei dintre principalele trăsături ale globalizării. Glocalizarea⁵⁶ exprimă unitatea indestructibilă dintre tensiunile globalizante și cele localizante, dintre existență liberă și viață îngrădită, dintre acolo și aici, întrucât ceea ce pentru unii reprezintă opțiune liberă, pentru alții înseamnă destinul nefast al vieții. Crima organizată transfrontalieră este unul din fenomenele ce exprimă noul concept al glocalizării. Aparent, crima organizată transfrontalieră este un furnizor de

⁵⁶ Zygmunt, BAUMAN, **Globalizarea și efectele ei sociale**, Editura ANTET, București, 2003, p.70, precizează că termenul a fost inventat de Roland Robertson. Termenul este folosit și de Gerd Schönwälder în **Globalization, Violent Conflict, and Peacebuilding - A Concept Note on Future Programming Possibilities**, martie 2003

servicii pentru îndeplinirea dorințelor interzise, mai ales ale celor localizați - fixați de barierele, constrângerile, involuțiile, regulile morale, sociale, religioase, economice –, dar, în fapt, este capcana ce poate spulbera protecția drepturilor fundamentale ale individului.

În ultimul deceniu și jumătate, în contextul unor evoluții majore geopolitice și geostrategice, cele două fenomene - globalizarea și crima organizată transfrontalieră -, lipsite de coordonarea unui centru de comandă unic, au fost influențate de acțiunile unui nou tip de actori ai scenei internaționale, comparabili cu un conglomerat sau mozaic caracterizat de consistențe, culori și nuanțe diferite – *rețelele*:

- legale – cele ale alianțelor de state, ale organizațiilor internaționale, ale companiilor din cadrul trusturilor multinaționale sau ale organizațiilor neguvernamentale grupate în diverse curente și tendințe sociale, ecologice, de apărare a drepturilor fundamentale ale cetățeanului ori umanitare;
- ilegale – cele ale crimei organizate transfrontaliere, ale organizațiilor teroriste și ale grupărilor extremiste.

Chiar dacă, pentru unii, termenul de *rețea* are o conotație negativă, în contextul tematicii abordate, noțiunea de *actor tip rețea* este acceptată pe plan internațional, deoarece acoperă multitudinea și complexitatea legăturilor de interes ce există și se multiplică în toate sferele vieții globale. Cele două categorii incluse în tipologia rețelelor provoacă, în diverse domenii de manifestare, efecte contradictorii, prin valorificarea în acțiunile lor a caracteristicilor elementelor definitorii ale procesului de globalizare: bazele de date, capitalul liber, decizia, informația, libertatea, polarizarea, profitul, proprietatea, puterea, revoluția tehnologică, spațiul, viteza.

Tendința actorilor din prima categorie – rețelele legale – este de a-și proiecta o structură stabilă de alianțe pentru o perioadă cât mai lungă, care să corespundă intereselor proprii și celor comune determinate de un sistem de valori convergente.

Cu cât aceste valori sunt mai profunde, se respectă și sunt apărate pe arii mai întinse, cu atât mai mult se manifestă procesul de accelerare a globalizării în acel spațiu comun. La nivelul actorilor statali, diferențele între sistemele de valori - iar în fundal, concurența pentru resurse, informații și apă - determină crearea de grupări și alianțe diverse, de natură politică, economică sau militară.

În opinia unora, globalizarea nu reprezintă nimic nou, încrucișat întotdeauna țările și culturile s-au influențat reciproc și nu doar prin comerț ori invazie, însă în prezent procesul este diferit, prin valul puternic al integrării internaționale și al interdependenței. Legăturile și efectele lor, dintre persoane sau state, nu sunt doar mai numeroase și mai profunde, ci și mai transformatoare. Ele schimbă modul nostru de a trăi, modul de a dori cum să fim guvernați, toate în forme pe care încă nu le-am înțeles întrutotul⁵⁷. Revoluția tehnologică, ca unul din principaliii factori ai globalizării, reprezintă una din cauzele determinante ale acestor evoluții, care a influențat mijloacele, metodele, posibilitățile de exprimare și acțiune din toate domeniile de manifestare legală sau ilegală, mai ales începând din deceniul al nouălea al secolului trecut. De atunci, revoluția tehnologică a promovat o serie de invenții și inovații care au influențat mai ales digitalizarea datelor și valorilor, miniaturizarea, informatizarea, comunicațiile și transporturile.

Cele mai profunde și numeroase transformări s-au produs și se vor mai produce la nivelul statelor naționale. În fapt, globalizarea este procesul deosebit de dinamic al creșterii interdependenței dintre statele naționale, ca urmare a extinderii și adâncirii legăturilor transnaționale în tot mai largi și mai variate sfere ale vieții economice, politice, sociale și culturale, având drept implicație faptul că problemele devin mai curând globale, decât naționale, solicitând la rândul lor o soluționare

⁵⁷ Gordon, SMITH și Moisés, NAÍM, **Altered States - Globalization, Sovereignty and Governance**, ISBN 0-88936-917-8, 27.04.2003